

vedbliver dermed paa en anden Tid, hvor Forholdet mellem disse to forskjellige Formuegjensstandes relative Værdi er blevet saa høist forandret. Dernæst ere, som en anden æret Taler, saavidt jeg hørte, allerede før gjorde opmærksom paa, de enkelte Ciere af faste Eiendomme her i Byen i Virkeligheden meget forskjelligt stillede, og det vil altsaa have en meget forskjellig Indflydelse paa dem, enten det høie Bidrag til Brandvæsenet vedbliver eller ikke. Alle de, der nemlig i 33 Aar have haft deres faste Eiendomme assurerede, skulle jo efter tidligere Bestemmelser være fritagne for at betale Præmie, og det er først i de sidste Aar, hvor Reserveconden var bleven stærkt angrebet paa Grund af nogle særdeles bethdelige Ildbrande her i Kjøbenhavn, at de igjen ere bleve belastede med Bidrag til Assurance, men der blev da givet dem Udsigt til, at deres Frihed for Brandforsikringspræmiens Erlæggelse paany skulde indtræde, saasnart Reserveconden igjen havde naaet en vis Høide. Men hvis nu det her foreslaaede Bidrag til Brandvæsensudgifterne, som kunde nedsættes til det Halve, hvis man ogsaa vilde lade de andre Assurance-selskaber deeltage i Udredelsen af samme, fremdeles skal vedvare, saa er det jo øiensynligt, at Reservecondens Tilvæxt derved vil lide et Stkaar, og at altsaa den omtalte Frihed for at betale Assurancepræmie af de i en vis Mærække forsikrede Eiendomme vil blive stundt længere og længere ud i Tiden. Den høitærede Minister har dernæst gjort opmærksom paa, at det skulde være vanskeligt at finde en egentlig Norm for Bestemmelsen af det Forhold, hvori de forskjellige Assurance-selskaber skulde bidrage til Udgifterne. Rimeligvis troer man, at det er vanskeligt at opdage, hvormeget der er asureret af hver enkelt af de forskjellige Forsikringsforeninger og navnlig de udenlandske Compagnier, som have Commissionairer her i Landet; men dertil skal jeg for det Første bemærke, at den kjøbenhavnske Brandforsikring for Meubler og Effecter, hvis ikke min Sukommelse slaar mig meget feil, alene har tegnet Assurance for

et Beløb, der omtrent udgjør Halvdelen af, hvad Brandforsikringen for faste Eiendomme har tegnet — dette kan man jo med Letthed eftersee, da Brandforsikringen aflægger og maa aflægge offentlig Regnskab —, og hvad dernæst de fremmede Assurance-selskaber angaaer, saa skal jeg gjenkalde i Erindringen, at man jo nu ved Loven om en Indtægtsstats Paaligning af 4de Juli s. A. har draget disse Selskaber med ind under Ansættelsen til Indtægtsstat. Altsaa maa man jo have tænkt sig, at det ikke var vanskeligt at faae Bished om, hvad Assurancesummen var for de Gjenstande, hvis Forsikring disse Selskaber havde paataget sig her i Staden. Og det maa jo nu være ligesaa let at erfare i det ene Tilfælde som i det andet, thi det er jo den samme Sum, der er Tale om. Naar man altsaa har inddraget disse Selskaber under Indtægtsstaten — jeg taler her slet ikke om, hvorvidt det er rigtigt eller ikke, hensigtsmæssigt eller ikke, men det er nu engang bestemt i Loven af 4de Juli forrige Aar, at disse Selskaber skulde svare Indtægtsstat —, saa kan man ikke sige, at man anseer det for at være vanskeligt at faae at vide, hvad Assurancesummen for de Gjenstande, som de have paataget sig at forsikre, andrager, og at man maa vige tilbage for denne Vanskelighed. Det forekommer mig at være aldeles indlysende, at, saasnart man har sat dem i Indtægtsstat, saa maa man ogsaa være paa det Rene med, at man meget let vil kunne udregne, hvad deres Assurancesummer udgjøre. Tager jeg ikke feil, yttrede ogsaa den høitærede Indenrigsminister, at han erkjendte, at der ikke var nogen Ubillighed i at fordele Udgifterne ved Brandvæsenet over alle Brandforsikrings-selskaber, og det turde derfor dog være rigtigt at tage det under Overveelse, om man ikke er gaaet Brandforsikringen for de faste Eiendomme og alle de faste Eiendomsbesiddere for nær ved at lade dem bære Hovedbyrden af Brandvæsenets Udgifter og derimod at fritage alt Løsøre, alle Effecter og Vareforraad for Bidrag dertil. — Jeg skal ikke længere opholde Forsamlingen,